

kunne sammenfoble disse to, der naturligt høre sammen — det indrømmer jeg — og jeg vil endogfaa gaa saa vidt, at jeg siger, de kunne sammenfoble de to forrige, om de ville sige, at de høre sammen. Saa vidt kan jeg gaa i Indrømmelse, thi de to foreliggende Lovforslag kunne ophæve hinanden, og det kunne de andre to ogsaa, hvad Indtægt og Udgift for Staten angaar. Men at foble de foreliggende Forslag, som vi nok ville have allesammen, sammen med en Skattelov, som den høje Regering maa vide, at der er stor Modstand imod ude i Landet, og som den maa vide, det vil være vanskeligt at gennemføre, det vil jeg raade de højtærede Ministre til at opgive og til ikke at holde for fast derpaa. Jeg tror nemlig ikke, det gaar. Jeg tror ikke, disse 4 Love kunne gennemføres ved en Sammenfobling.

Naberg: Ja, paa dette sene Standpunkt af Forhandlingerne i Dag skal jeg fatte mig meget kort. Det er jo et Par ret betydningsfulde Love, der her foreligge til Forhandling, og jeg kan ganske tiltræde den Paaskønnelse, der fra forskellige Sider er udtalt over for den højtærede Regering for, at disse to Love, hvorved der tilsigtes en ligeligere og mere retfærdig Beskatning til Staten, ere komne til at foreligge her. Jeg kan ikke gaa ind paa at erkende, at der her bringes et særligt Offer for Landbruget, fordi Landbruget vistnok hidtil har været i en urimelig høj Grad beskattet til Staten i Sammenligning med Kjøbenhavn og Købstæderne, og at man nu forsøger paa en saa lempelig Maade, som her er foreslaaet, at udbjævne dette Misforhold, kan jeg ikke erkende er en Gave, jeg synes ikke, det er mere, end hvad Retfærdighed kræver. Det er dog ikke Meningen, at fordi man i en lang Narvække har beskattet Landbruget langt højere end de andre Næringsgrene, skal man i al Eviighed blive ved dermed. Jeg maa dog i Mod sætning til den sidste ærede Taler (Bønløkke) advare imod at komme ind paa et Forsøg paa at gennemføre en stigende Skala paa Indkomstskatten i den Grad, som det ærede Medlem antydede, thi jeg vil sige, at naar man ikke ønsker at faa noget ud af denne Lov, er det bedste Middel til at forhindre dens Gennemførelse netop at sætte en saadan stigende Skala ind. Dette skal jeg dog ikke opholde mig længer ved. Men naar man her fra en enkelt Side vilde gøre gældende, at det var en særlig Begunstigelse for Landbruget, er det ganske vist, at ved den Fordeling af Indkomst- og Formuestaten, der finder Sted, vil særlig Kjøbenhavn komme til at udrede noget mere, end den efter sit

Folketal i Sammenligning med Købstæderne og især med Landdistrikterne vilde komme til at udrede. Men det forekommer mig ikke, at det er en saadan Ubillighed, som det synes at fremgaa af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) med særlig Tilslutning af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen). Det kan jeg ikke erkende, thi man maa dog heller ikke se ganske bort fra, at en Del af de direkte Statter vil blive tilbage, nemlig $\frac{1}{4}$ af Bygningsstaten, $\frac{2}{3}$ af Sammelstaten. Hvis man fordeler disse efter Folketallet, vil Kjøbenhavn komme til at udrede omtrent 1 Kr. eller 1 Kr. 1 Ore pr. Individ i Bygningsstat til Staten, Købstæderne mellem 60—70 Ore — de slippe altsaa meget billigt — men Landboerne ville, hvis man regner ogsaa efter Folketallet, og selv om man tager Handelspladserne med, komme til at udrede omtrent 2 Kr. 30 Ore pr. Individ, altsaa mere end det dobbelte af det, Kjøbenhavn kommer til at betale i direkte Stat til Staten foruden Indkomstskatten, og mere end det tredobbelte som Købstæderne faar at betale. Det forekommer mig, at der er nok til Udbjævning endnu, og at Kjøbenhavn og endnu mindre Købstæderne ikke have nogen som helst Grund til at klage over Forurettelser, over at de maa forære Landbrugerne noget, thi Landbrugerne vedblive endnu at blive beskattede langt højere forholdsvis end de enkelte i Kjøbenhavn eller Byerne. At man kommer til at beskatte den mobile Formue her i Landet, synes mig at være ret rimeligt. Den har jo hidtil været fuldstændig skattefri til Staten med Hensyn til direkte Stat, og det synes mig ikke at være urimeligt, at man nu vil søge at ramme den. Naar en Mand her i Kjøbenhavn ejer f. Eks. 100,000 Kr., vil han deraf komme til at betale baade i Indkomst- og Formuestat omtrent 2 pCt., 80 Kr., hvoraf den ene Procent gaar fra i hans Kommuneskat, altsaa 40 Kr. Vilde man saa til Sammenligning tage en Landbruger, der ejer en Ejendom til 100,000 Kr., altsaa en Gaard paa 14—15 Tønder Hartkorn, og han ikke skylder noget paa den, men ejer den helt, saa vil han i Gammelstat komme til at betale maaffte hentimod 150 Kr., foruden at han beskattes af sin Formue i samme Forhold som Kjøbenhavnerne. Nu kommer der en Ting til, og det er, at Kapitalformuen, saaledes som Forholdene nu en Gang ere, er en sikrere Ejendom end en lige stor Formue anbragt i en Landejendom, og det er afgjort, at Størstedelen af Landbrugernes Formuer ere anbragte i deres Ejendomme;